

PROGRAM BOHOSLUŽIEB

Veľká noc 2021

Farnosť Sedembolestnej Panny Márie v Priechode

VEĽKONOČNÝ PONDELOK 5. 4. 2021	**x**	**† rodičia, starí rodičia a súrodenci (104)**
VEĽKONOČNÝ UTOROK 6. 4. 2021	**x**	**Za Božie požehnanie a dary Ducha Svätého pre vnukov a pravnúčatá (104)**
VEĽKONOČNÁ STREDA 7.4. 2021	**x**	**† Jozef, Marta a ich deti (5)**
VEĽKONOČNÝ ŠTVRTOK 8. 4. 2021	**x**	**† Vladimír, Zuzana a Vladko (B 41)**
VEĽKONOČNÝ PIATOK 9. 4. 2021	**x**	**† rodičia Mária a Ondrej (43)**
VEĽKONOČNÁ SOBOTA 10. 4. 2021	**x**	**† manžel a zaťovia**
NEDEĽA B. MILOSRDENSTVA 11. 4. 2021	**x**	**Za farnosť**

- Naďalej platí zákaz zhromažďovania a teda aj verejného slávenia bohoslužieb. Krsty, sobáše a pohreby je možné sláviť s max. počtom 6 účastníkov. **Kostoly naďalej ostávajú otvorené a to v Priechode od 10:00 do 19:00 hod. Kostol sv. Jozefa robotníka na Balážoch bude na osobnú modlitbu otvorený v nedeľu a pondelok od 14:00 do 15:00 hod.** Od štvrtku 1. apríla je rozhodnutím vlády navyše (okrem otvorenia kostolov) legálne umožnené aj poskytovanie individuálnej duchovnej starostlivosti. Mons. Stanislav Zvolenský (predseda KBS) na to reagoval slovami: „*Sme radi, že vláda rozhodla legálne garantovať aspoň možnosť individuálnej pastorácie. Z rozhodnutia vyplýva, že cesta do a z kostola dostala výnimku zo zákazu vychádzania. Kto bude chcieť, môže sa aspoň súkromne pomodliť v kostole, za dodržania platných hygienických predpisov. Doteraz sa, žiaľ, opakovane stávalo, že polícia kostoly zatvárala.*“ Podmienky, ktoré musia byť splnené pre poskytovanie individuálnej duchovnej starostlivosti sú zverejnené na nástenke. Prosím o dodržiavanie epidemiologických opatrení.
- **Ďakujem** všetkým, ktorí ste sa pričinili o prípravu chrámu a výzdobu Božieho hrobu počas Veľkonočného trojdnia. Ďakujem aj všetkým Vám, kto ste sa prišli pokloniť a modliť k Božiemu hrobu. Ďakujem aj tým, kto ste museli zostať doma kvôli karanténe ale aj tam ste svojím osobným pokáním prispeli k vyprosovaniu Božích milostí pre farnosť i celú spoločnosť. Veľmi pekne ďakujem aj za disciplínu a dodržiavanie opatrení pri spovedaní pred sviatkami.
- V **utorok** o 17:20 bude ON-LINE katechéza pre birmovancov.
- V **stredu** o 17:00 bude ON-LINE katechéza pre prvoprijímajúce deti.
- Budúcu **nedeľu** je nedeľa Božieho milosrdenstva. V rámci prípravy na nedeľu Božieho milosrdenstva povzbudzujem k modlitbe korunky k **Božiemu milosrdenstvu.**
- V polke apríla na našu farnosť termín poklony Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej v rámci stálej adoračnej reťaze v diecéze: Vo štvrtok 15. apríla bude poklona na Balážoch. a v piatok 16. apríla v Priechode. Na stolíku v zadnej časti kostola si môžete zapísať svoj čas poklony. Adorácia je účinným liekom pre našu dušu. Keďže na tento čas je dovolené byť v kostole pri osobnej modlitbe pre max. 6. osôb, adorácia je najvhodnejšou formou pre súčasnú dobu.
- V zadnej časti kostola si môžete zakúpiť Sväté Písmo (Bibliu) vo veľkom formáte za cenu 38 €.
- V zbierke **Pôstna krabička** 2021 Slovenskej Katolíckej Charity sa vyzbieralo 100 €. Darcom Pán Boh zaplať. Prostriedky boli zaslané na patričný účet. **Dnes je farská ofera** PBZ za milodary.

Veľká noc – Ježiš nám dáva nádej

(Pastiersky list Banskobystrickej diecézy)

Drahí bratia a sestry, milá mládež, srdečne vás všetkých pozdravujem!

Viac ako rok prežívame epidemickú situáciu. Všetci sme z toho smutní a unavení. Predsa však, my veriaci, máme dnes dôvod na radosť. Pán Ježiš vstal z mŕtvych, zvíťazil nad zlom, hriechom a smrťou – a povoláva nás k účasti na jeho víťazstve.

Čo to pre nás znamená? V prvom rade ide o nádej na večný život. V *Druhej knihe Machabejcov* (napísaná bola v rokoch 130-125 pred Kristom) čítame, čo očakávali siedmi pokrvní bratia, ktorých pohanský kráľ Antiochus IV. Epifanes (vládol v rokoch 175-163 pred Kristom), odsúdil na smrť: „Ty zlostník, odstraňuješ nás síce z časného života, ale Pán všehomíra, pre ktorého zákony zomierame vzkriesi nás pre večný život“ (*2 Mach* 7, 9).

„*Nádej na večný život*“ bola vyjadrená aj v iných knihách *Starého zákona*. Napr. v *Knihe žalmov* čítame: „Ukážeš mi cestu života. U teba je plnosť radosti, po tvojej pravici večná slasť“ (*Ž* 16, 11). V *Knihe Jób* ťažko skúšaný a veľmi chorý muž takto dúfa: „*Oslobodený od tela budem vidieť Boha*“ (*Jób* 19, 26).

Pravdaže, nádej na večný život nám najviac priblížil Pán Ježiš. On nám zjavil plné poznanie pravdy o živote po smrti. Toto poznanie je obsiahnuté v *Evanjeliu*: bude to blažené prebývanie spolu s ním, pretože Boh nás jedinečne vnútorne zmenil. Ten, kto ho nasleduje, ten sa stáva Božím dieťaťom. Víťaziaci Kristus Pán nás urobil svojimi dcérami a synmi – dedičmi neba.

Máme si azda myslieť, že ovocie vzkriesenia – teda večný život, budeme môcť užívať až po smrti? Že tu v pozemskom živote ešte nič z tejto veľkonočnej nádeje nemáme a nedostaneme?

Nie, tak to nie je. Veľkonočná nádej na večnosť nás začína obohacovať už tu, v pozemskej životnej skúške. Nádej automaticky preniká celú ľudskú bytosť.

Pavol apoštol v *Liste Galaťanom* učil: „Vy ste povolaní pre slobodu, bratia, len nedávajte slobodu za príležitosť telu, ale navzájom si slúžte v láske! Veď celý zákon sa spĺňa v jedinom slove, v tomto: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! Ale ak sa medzi sebou hryziete a žeriete, dajte si pozor, aby ste sa navzájom neponičili. Hovorím však: Žite duchovne a nebudete spĺňať žiadosti tela. Lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili to, čo chcete“ (*Gal* 5, 13-17).

Pavol dôrazne žiadal svojich súčasníkov – a teda aj nás, aby sa naše vykúpenie prejavovalo navonok pekným kresťanským životom.

Preto svätý pápež Lev Veľký (440 – 461) kázal: „Keď sa náš Pán Ježiš Kristus narodil ako pravý človek, pričom neprestal byť pravým Bohom, položil v sebe základ nového stvorenia a svojím príchodom dal ľudskému pokoleniu duchovný začiatok. Ktorá myseľ dokáže pochopiť toto tajomstvo, ktorý jazyk vysloviť túto milosť? Neprávosť sa mení na nevinnosť a starina na novosť“ (*Sermo 7 in Nativitate Domini*). Pápež formoval kresťanov tak, aby to „nové“ – teda Kristovo správanie a príklad – prejavovali aj v praktickom živote.

Určite, vzorný a obetavý Ježišov život, zavŕšený víťazným vzkriesením, je pokladnicou dobrých a krásnych čností. Smelší autori sa pokúsili niektoré z nich aj vymenovať: príklad hrdinstva; príklad chrabrého zápasu a dodržania slova; víťazstvo dobra a pravdy; víťazstvo života nad smrťou; vernosť slov a priateľstva.

V tej istej kázni pápež Lev ďalej burcuje: „*Zobuď sa, človeče, a spoznaj vznešenosť svojej prirodzenosti. Spomeň si, že si bol stvorený na Boží obraz, lebo aj keď bol v Adamovi porušený, v Kristovi sa opäť obnovil. Užívaj viditeľné stvorenia, ako ich treba užívať, ako užívaš zem,*

more, nebo, vzduch, pramene i rieky. A všetko, čo je v nich krásne a obdivuhodné, zameraj na chválu a oslavu Stvoriteľa!“

A naozaj, dobrý kresťanský život mnohých veriacich za dvetisíc rokov je hmatateľným dôkazom Pánovho zmŕtvychvstania a stálej duchovnej moci tohto jeho víťazstva.

Významný francúzsky historik a pedagóg, Ernest Lavisse (1842-1922), vyhlásil: „*Ja, ako historik, neviem, čo sa stalo v Jeruzaleme vo Veľkonočné ráno. Ale dobre viem, že v ten deň sa narodilo ľudstvo, ktoré nezomiera*.“

Časopis *Slovenské hlasy z Ríma* (č. 8-9/1987) opísal nasledujúcu skutočnú udalosť. Nad morom havarovalo súkromné lietadlo, v ktorom boli len dve osoby, pilot a bohatý štyridsiatnik, podnikateľ Jacques Neuille. Pilot zahynul, Jacques sa zachránil na maličkom ostrove, ktorý však bol ostrovom malomocných. Úľava z toho, že prežil, sa zmenila na hrôzu. Okolo seba videl ľudské príšery, ich hnijúce telá, zúfalé tváre... a zachvel sa. Tých mrzákov bolo čoraz viac. Jednému chýbala pravá ruka, iný mal nohu na mnohých miestach rozožratú strašnou chorobou. Ďalší mal na mieste nosa len strašný čierny otvor...

Až potom prišiel muž v habite so zarastenou tvárou a s dobráckym úsmevom. Bol to katolícky kňaz – misionár, ošetrovateľ. Jacques Neuille nechápal, čo tohto kňaza drží na mieste smrti? Kňaz mu povedal: „*Drží ma tu nádej na blaženú večnosť. Preto slúžim a milujem týchto chudákov*.“

Jacquesa to mimoriadne oslovilo. On, ako podnikateľ veril peniazom, veci duchovné mu boli vzdialené. Roky nechodil do kostola a Boha „neevidoval“. Teraz sa však rozhodol, že sa tomuto obetavému kňazovi po dlhých rokoch úprimne vyspovedá.

Jacquesa najviac trápilo to, že chcel zabiť svojho rodného brata. Mal vtedy 19 rokov a umrela im matka. Neplakal však za ňou. Už mal srdce zatvrdnuté, skazené a celý horel túžbou po bohatstve. Hlavou mu prebehla krutá myšlienka: „Zabijem brata a celý rodinný majetok pripadne mne.“ V noci s kuchynským nožom v ruke sa priblížil ku spiacemu 11 ročnému bratovi. Mal vypité a tak sa stalo, že miesto srdca prebodol bratovi celú dlaň pravej ruky. Brat od strachu ušiel z domu a odvtedy nebolo po ňom ani chýru.

Teraz by rád napravil svoj hriech. Rád by rozširoval na zemi lásku... Ale nie tu, na tomto strašnom ostrove, chcel by sa vrátiť medzi ľudí. Misionár ho rozhrešil a potešil ho. Povedal mu, že o dva týždne príde loď, ktorá dováža lieky a obväzy. Môže odísť s ňou...

Jacques sa veľmi potešil. Mal zachránené nielen telo, ale aj dušu. Zásobovacia loď prišla načas. Čln odvážal Jacquesa na loď. Vtedy kňaz – misionár stojac na brehu vysoko dvihol pravú ruku a požehnal ho. Jacques od prekvapenia stŕpol. V žiari zapadajúceho slnka celkom zreteľne videl žehnajúcu misionárovu ruku a dlaň, cez ktorú sa tiahla hrubá červenkastá jazva! Misionár, bol to jeho rodný brat, sa na neho milo usmial.

Jacques Neuville nebol schopný ani pohnúť jazykom. Stál zmeravený a odhodlaný, napraviť všetko, čo dovtedy kazil.

Drahí bratia a sestry, aj my na Veľkú noc dostávame novú šancu napraviť svoj život, lebo sme obdarovaní veľkou nádejou, ktorú nám garantuje Ježiš. Využime to.

Vinšujem vám pokojnú a milostiplnú Veľkú noc! Nech nádej na večný život prenikne celý náš život a motivuje nás k obetavému konaniu dobra.

Všetkých vás zo srdca žehnám!

Mons. Marián Chovanec, biskup

Pastiersky list Banskobystrickej diecézy treba prečítať pri všetkých svätých omšiach na Veľkú noc, dňa 4. apríla 2021, namiesto homílie.

Rok svätého Jozefa

z Listu Sv. Otca Františka: Patris corde - „*S otcovským srdcom*“

Jozef prijal Máriu bezpodmienečne. Dôveroval anjelovým slovám. „*Šľachetnosť jeho srdca je taká veľká, že to, čo sa naučil zo zákona, podriaďuje láske. Dnes v tomto svete, kde je zjavné psychické, slovné a fyzické násilie na ženách, sa Jozef ukazuje ako vzor úctivého a citlivého muža, ktorý, hoci nemá všetky informácie, rozhodne sa ochrániť Máriino dobré meno, jej dôstojnosť a život. V jeho pochybnostiach o tom, ako najlepšie konať, mu Boh svojím svetlom pomohol prijať toto rozhodnutie*.“

V našom živote sa mnohokrát stanú veci, ktorých význam nechápeme. Našou prvou reakciou je často sklamanie a vzbura. Jozef necháva bokom svoje vlastné myšlienky, aby prijal sled udalostí, a hoci sa mu zdajú tajomné, prijme ich, preberie za ne zodpovednosť a urobí ich súčasťou vlastného príbehu. Ak sa nezmierime s vlastným príbehom, nedokážeme urobiť ani nasledujúci krok, pretože stále budeme rukojemníkmi našich očakávaní a následných sklamaní.

Duchovný život, ktorý nám Jozef naznačuje, nie je cestou objasňovania, ale cestou prijímania. Iba počnúc týmto prijatím, týmto zmierením, začíname vidieť väčší príbeh a hlbší zmysel. Akoby sme tu počuli ozvenu vášnivých Jóbových slov, ktorý na výzvu svojej manželky, aby sa vzbúril za všetko zlo, ktoré sa mu deje, odpovedá: „*Azda máme len dobré brať od Pána, a zlé prijať by sme nemali*?“ (Jób 2, 10).

Jozef zaiste nie je človekom pasívne zmiereným so všetkým. Je odvážny a veľmi aktívny. Prijatie je v našom živote spôsob, akým sa prejavuje dar sily, ktorá k nám prichádza od Ducha Svätého. Iba Pán nám môže dať silu potrebnú na prijatie života takého, aký je, so všetkými jeho protirečeniami, frustráciami, sklamaniami. Ježišov príchod medzi nás je darom od Otca, ktorý nám umožňuje zmieriť sa s našou konkrétnou históriou, aj keď ju úplne nechápeme.

Zdá sa, že takisto ako Boh povedal Jozefovi: „*Jozef, syn Dávidov, neboj sa*“ (Mt 1, 20), opakuje aj nám: „*Nebojte sa!“.* Musíme odložiť hnev a sklamanie a bez akejkoľvek svetskej rezignácie, no s nádejou a odvahou prijať aj to, čo sme si nezvolili, no predsa to existuje. Takéto prijatie života nás otvorí pre jeho skrytý význam. Život každého z nás sa môže zázračne znovuzrodiť, ak nájdeme odvahu žiť podľa toho, čo nám ukazuje evanjelium. A nezáleží na tom, či sa teraz zdá, že všetko ide zlým smerom a že niektoré veci už nemožno napraviť. Boh môže dať vyklíčiť kvetom aj medzi skalami. Aj keď nám naše srdce niečo vyčíta, „*Boh je väčší ako naše srdce a vie všetko*“ (1Jn 3, 20).

Tu sa znovu ukazuje kresťanský realizmus, ktorý neodmieta nič z toho, čo existuje. Realita vo svojej tajomnej neredukovateľnosti a komplexnosti nesie v sebe existenciálny zmysel s jeho svetlými i tienistými stránkami. Preto môže apoštol Pavol napísať: „*Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré*“ (Rim 8, 28). A svätý Augustín dodáva: „*aj to, čo nazývame zlom*“. V tejto širšej perspektíve dáva viera zmysel každej udalosti, tak radostnej, ako aj smutnej.

Nesmieme si nikdy myslieť, že veriť znamená nachádzať ľahké a uspokojivé riešenia. Viera, ktorej nás učil Kristus, je naopak taká, akú vidíme u sv. Jozefa. On nehľadal nejaké rýchle riešenia, ale čelil realite „*s otvorenými očami*“, prijímajúc osobnú zodpovednosť. Jozefov postoj nás povzbudzuje, aby sme prijímali druhých takých, akí sú, bez výnimky, a aby sme sa predovšetkým s láskou venovali slabým, pretože Boh si vyvolil to, čo je slabé (porov. 1 Kor 1, 27), „*on je otec sirôt a záchranca vdov*“ (Ž 68, 6) a prikázal nám milovať cudzincov. Rád si predstavujem, že Ježiš sa v podobenstve o márnotratnom synovi a milosrdnom otcovi (porov. Lk 15, 11 – 32) inšpiroval práve postojmi sv. Jozefa. (cit. *4. časti: Prijímajúci otec*)